Dumnezeu
în creștinism

CARE ESTE NATURA SA?

Dr. Naji Ibrahim

Dumnezeu

în creștinism

CARE ESTE NATURA SA?

Dedicație

Celor care caută adevărul cu sinceritate,
cu cinste și cu o minte deschisă!

Cuprins

Întrebări preliminare 5

Introducere 6

Este Dumnezeu unul sau trei?.....10

Este Isus Dumnezeu sau parte din Dumnezeu? ...14

Sunt ei egali?.....21

Este Isus singurul Fiu al lui Dumnezeu?.....24

Atunci, cine a fost Isus?.....26

Concluzii.....32

Note.....36

Referințe.....39

Întrebări preliminare

1. Care este natura lui Dumnezeu în creștinism?

2. Este Dumnezeu unul sau trei (Treimea)?

3. Este Isus egal cu Dumnezeu?

4. Este Isus Dumnezeu sau parte din Dumnezeu?

5. Este Isus fiul unui om sau Fiul lui Dumnezeu?

6. Așadar, cine este Isus cu adevărat?

7. Ce rol a jucat Pavel în remodelarea creștinismului?

Vă rugăm să citiți textul următor cu atenție, în mod critic și fără nicio prejudecată!

Introducere

Isus a spus:
Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi. *(Ioan 8:32)*

Ca un căutător al adevărului și ca student al vieții, am petrecut mulți ani observând, reflectând și studiind convingerile care modelează gândurile și faptele oamenilor.

Mi-a devenit tot mai limpede că unii oameni își clădesc viața pe temelii la fel de schimbătoare și de nestatornice ca nisipul – pe presupuneri, opinii sau idei trecătoare care nu pot rezista furtunilor îndoielii sau ale necazului.

Totuși, Isus a arătat o altă cale: o stâncă solidă, care oferă claritate, statornicie și înțelepciune durabilă. Această carte este o invitație de a ne cerceta propriile temelii, de a pune la îndoială ceea ce luăm drept sigur și de a explora ce înseamnă cu adevărat să clădești o viață ancorată în ceva durabil, de neclintit și veșnic.

În privința subiectului de față, am observat că există diferențe însemnate între ceea ce se învață în mod obișnuit și oficial despre Dumnezeu în creștinism și ceea ce pare să transmită Biblia însăși.

Aceste diferențe nu doar m-au intrigat, ci m-au și provocat și, în cele din urmă, m-au îndemnat să pornesc într-o călătorie atentă și neîncetată de studiu, reflecție și cercetare.

În această broșură doresc să împărtășesc cu voi – mânat doar de dragoste, respect și grijă sinceră – înțelegerile pe care le-am dobândit pe parcursul acestei călătorii.

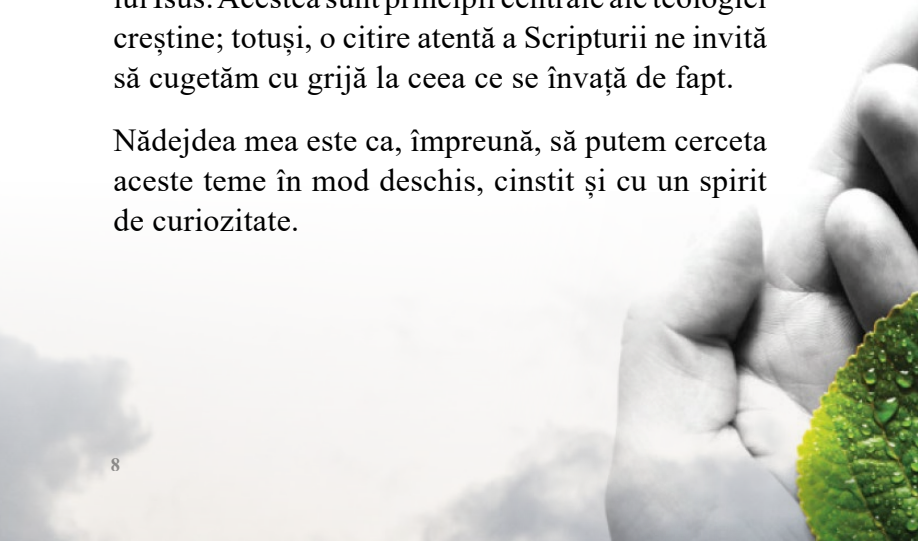
Scopul meu este să încurajez o reflecție și o înțelegere chibzuite, nu să critic credința nimănui. Recunosc că acestea sunt chestiuni profund personale și delicate, și mă străduiesc din răsputeri să le abordez cu cea mai mare smerenie și cinste.

Scopul acestei lucrări este simplu: să prezint în mod cinstit și sincer concluziile la care am ajuns pe baza a ceea ce am descoperit în Biblie.

De fapt, nu caut să stârnesc ceartă sau controversă; mai degrabă sper să creez un spațiu în care se pot pune întrebări, se pot cerceta idei și se poate adânci înțelegerea. La urma urmei, credința devine mai puternică atunci când este cercetată cu grijă, nu când este ferită de orice întrebare.

Păstrând acest fapt în minte, ne vom îndrepta atenția spre unele dintre cele mai importante și uneori cele mai anevoioase întrebări privind natura lui Dumnezeu în creștinism – întrebări care au modelat multă vreme credința și practica: învățăturile despre Treime și despre dumnezeirea lui Isus. Acestea sunt principii centrale ale teologiei creștine; totuși, o citire atentă a Scripturii ne invită să cugetăm cu grijă la ceea ce se învață de fapt.

Nădejdea mea este ca, împreună, să putem cerceta aceste teme în mod deschis, cinstit și cu un spirit de curiozitate.

Vă invit, așadar, să citiți aceste pagini cu o inimă deschisă și o minte chibzuită. Nădăjduiesc că această broșură nu doar va împărtăși ceea ce am descoperit, ci vă va îndemna și să reflectați personal asupra naturii lui Dumnezeu, asupra învățăturilor Scripturii și asupra temeliilor propriei voastre credințe.

Aceasta nu este o lucrare de judecată sau de înfruntare, ci de cercetare, înțelegere și căutare sinceră. Împreună, să abordăm aceste întrebări cu smerenie, curiozitate și o dorință autentică de adevăr.

Fie ca singurul Dumnezeu adevărat, Creatorul tuturor lucrurilor, să ne călăuzească prin lumina Sa spre plinătatea adevărului Său.

Este Dumnezeu unul sau trei?

Ce credeți?

Să aflăm răspunsul din Biblie:

Și iată, unul a venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce lucru bun să fac ca să am viață eternă? Și i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu; dar dacă voiești să intri în viață, ține poruncile. ***** *(Matei 19:16-17)*

** Versiunea Cornilescu urmează textul critic la Matei 19:17: «De ce mă întrebi: Ce este bun?» În manuscrisele tradiționale (ca în englezescul King James Version) se citește însă: «De ce mă numești bun?» Aici, pentru acest verset, s-a folosit traducerea Fidela, care păstrează citirea tradițională pe care se sprijină argumentul cărții.*

«De ce mă numești bun?» Nu găsim această formulare și acest sens în orice Biblie! Acest text se află în traducerea Fidela (citirea tradițională). Nu mă credeți pe cuvânt – verificați în propria voastră Biblie!

Din versetele de mai sus se ivesc mai multe întrebări care dau de gândit, mai ales acestea, directe și simple:

- De ce a pus Isus la îndoială propria Sa bunătate?
- Isus a afirmat cu tărie că ***«nimeni nu este bun decât unul, adică Dumnezeu»***. De ce l-a arătat pe singurul Dumnezeu adevărat ca fiind singurul ***„bun”?***
- Dacă era Dumnezeu, de ce s-a exclus pe Sine de la a fi bun?
- De ce se împotrivește Isus să fie numit ***„bun”?*** Nu sugerează oare aceasta că Își tăgăduiește dumnezeirea, sau că îndreaptă atenția spre singurul Dumnezeu adevărat, întorcând oamenii la Creatorul lor?
- Ce lasă să se înțeleagă ***«nimeni nu este bun decât Dumnezeu»*** despre natura bunătății? Este bunătatea ceva propriu, sau derivă din Dumnezeu?
- Cum se raportează această afirmație la învățătura creștină despre Treime – sau cum intră în conflict cu aceasta?

- Isus a arătat limpede: ***«Dacă voiești să intri în viață, ține poruncile».*** De ce nu i-a poruncit Isus celui care întreba să creadă în El (în Isus) ca Dumnezeu, ca să intre în viața veșnică?
- Pe baza mărturiei lui Isus, oare ținerea poruncilor nu este de ajuns pentru a dobândi viața veșnică?

Să recitim acum versetele Matei 19:16-17 așa cum sunt în citirea tradițională (Fidela) și aceleași versete așa cum sunt redate într-o versiune modernă (Cornilescu):

> Și iată, unul a venit și i-a spus: **Bunule Învățător, ce lucru bun să fac ca să am viață eternă?** Și i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu; dar dacă voiești să intri în viață, ține poruncile. *(Fidela (citirea tradițională))*

Atunci s-a apropiat de Isus un om și I-a zis: **Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică? El i-a răspuns: De ce mă întrebi: Ce este bun?** Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile. *(Cornilescu (versiune modernă))*

Pentru a ușura comparația, iată cele două întrebări diferite ale lui Isus:

Potrivit traducerii Fidela, Isus întreabă:

DE CE MĂ NUMEȘTI BUN?

Dar potrivit traducerii Cornilescu, Isus spune:

DE CE MĂ ÎNTREBI: CE ESTE BUN?

Comparați cu onestitate formularea întrebării lui Isus în citirea tradițională cu cea din versiunea modernă. Au ele același înțeles? Pot fi amândouă corecte?

Este Isus Dumnezeu sau parte din Dumnezeu?

Să ne întoarcem acum la această întrebare crucială: Este Isus Dumnezeu? Cred că, dacă Isus ar fi fost Dumnezeu – sau chiar parte din Dumnezeu – răspunsul Său logic ar fi fost să întărească și să înalțe felul în care Îl numea cel ce întreba: ***«Bunule Învățător».***

Rațiunea și logica arată amândouă spre un adevăr de netăgăduit: Dumnezeu este cu totul bun. Dacă Isus este cu adevărat Dumnezeu – sau are parte de natura lui Dumnezeu prin Treime – atunci bunătatea este nedespărțită de El. Putem noi, cu sinceritate, să tăgăduim aceasta?

Probabil, printre răspunsurile posibile și așteptate pe care Isus le-ar fi putut rosti tânărului care spunea ***«Bunule Învățător»*** ar fi fost:

- ***«Negreșit, sunt bun, căci sunt Dumnezeu.»***
- ***«Ai dreptate. Eu sunt bun.»***

Sau, măcar, știind că era în chip vădit bun, fiind Dumnezeu sau o arătare a lui Dumnezeu, Isus ar fi putut să-i răspundă tânărului, fără a-i pune la îndoială cuvintele, spunând:

- ***«Dacă voiești să intri în viață, ține poruncile.»***

Dar, spre uimirea noastră, Isus a răspuns cuvintelor tânărului ***«Bunule Învățător»*** cu ceva neașteptat! A tăgăduit că este bun, întrebând: ***«De ce mă numești bun?»***

În loc să-Și tăgăduiască bunătatea, nu ar fi fost oare mai firesc pentru Isus să prindă acest moment și să afirme că este cu adevărat bun – mai ales dacă era Dumnezeu sau parte din Treime? Totuși, El arată doar spre adevăratul Dumnezeu. Oare ținea El în mod intenționat ascuns adevărul despre Sine față de cel ce întreba, invitând la cugetare asupra locului unde sălășluiește cu adevărat bunătatea?

> ***Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.*** *(Ioan 17:3)*

În acest verset, Isus Se deosebește din nou de SINGURUL Dumnezeu adevărat! De fapt, acest singur Dumnezeu adevărat este Cel care l-a creat și l-a trimis pe Isus. Cine, așadar, are deplină autoritate să poruncească și să trimită? SINGURUL Dumnezeu adevărat sau Isus? Cine este mai mare: cel care poruncește și trimite, sau cel căruia i se poruncește și care este trimis?

> ***Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos,*** *(1 Timotei 2:5)*

Acest verset arată spre două identități: (1) un singur Dumnezeu și (2) un singur mijlocitor (Isus)! Isus este descris drept ***«Omul Isus Hristos», nu «Dumnezeul Isus Hristos».*** De fapt, nicăieri în Biblie Isus nu este numit Dumnezeu!

Pentru a discuta mai mult și a răspunde la întrebarea ***«Este Isus Dumnezeu sau parte din Dumnezeu?»,*** să citim cu atenție și fără părtinire părțile următoare ale versetelor relatate în Matei 4:1-10.

> ***Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de diavolul.***

> ***Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit.***

> ***Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor***

Și I-a zis (diavolul lui Isus): Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.

AU TREZIT ACESTE VERSETE ÎN VOI VREO ÎNTREBARE SAU VREO REFLECȚIE?

Îngăduiți-mi să împărtășesc cu voi câteva întrebări și gânduri care mi-au venit în minte după citirea versetelor de mai sus:

- Biblia spune: ***«Isus a fost dus de Duhul în pustiu…».*** Mă întreb cine are mai multă autoritate și mai multă putere – Isus sau Duhul? Dacă era Dumnezeu, de ce nu S-a dus Isus singur în pustiu? Are Dumnezeu nevoie de cineva care să-L ducă?
- Pe baza mărturiei versetelor de mai sus, diavolul (Satana) l-a ispitit pe Isus, pe care unii creștini îl socotesc Dumnezeu. Aceasta ridică o întrebare simplă și logică: Poate fi Dumnezeu ispitit?

Aceeași Biblie ne spune că Dumnezeu nu poate fi ispitit!

Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuși nu ispitește pe nimeni. *(Iacov 1:13)*

- Biblia relatează că ***«după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit (Isus)».***

  Să judecăm împreună:

  - Postește Dumnezeu?
  - Pentru cine postea Isus – pentru Sine ca Dumnezeu, sau pentru Cineva mai mare decât El?
  - Simte Dumnezeu foame sau sete?

- În relatarea despre ***«ispitirea lui Isus»*** (un titlu aflat în mai multe versiuni ale Bibliei), descoperim că diavolul (Satana) l-a mutat și l-a călăuzit pe Isus! A făcut Satana aceasta cu Isus ca om sau cu Isus ca Dumnezeu? Dacă Satana a făcut aceasta cu Isus ca om, care este rostul? Iar dacă diavolul a încercat aceasta cu Isus, Dumnezeu însuși… poate fi Dumnezeul cel atotputernic încercat, mutat sau călăuzit? Să ne amintim cuvintele lui Iacov: ***«Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău…»***

La sfârșitul dialogului dintre Isus și Satana, și după ce Satana i-a cerut lui Isus să ***«se arunce la pământ și să i se închine»*** (Matei 4:8), Isus i-a spus diavolului:

Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești. *(Matei 4:10)*

Dacă Isus ar fi fost Dumnezeu sau parte din Dumnezeu, ar fi putut lesne să răspundă: ***«Nu, Satano. Tu ești cel care trebuie să te arunci la pământ și să te închini mie, Dumnezeului tău!»*** Dar, în schimb, l-a chemat pe Satana la închinarea singurului Dumnezeu adevărat: ***«Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»***

Pe de altă parte, aflăm din relatare că:

- Satana l-a **VĂZUT** pe Isus.
- Satana i-a **VORBIT** lui Isus.
- Satana l-a **AUZIT** pe Isus.
- Satana l-a **LUAT** pe Isus.
- Satana i-a **ARĂTAT** (lucruri) lui Isus.
- Satana a **STAT DE VORBĂ** CU Isus.

(Pentru verificare, citiți întreaga relatare a Ispitirii lui Isus, Matei 4:1-10.)

Dar Biblia arată cu tărie că DUMNEZEU NU POATE FI NICI VĂZUT, NICI AUZIT.

…pe care niciun om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea… *(1 Timotei 6:16)*

Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața. *(Ioan 5:37)*

A Împăratului veșniciilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.
(1 Timotei 1:17)

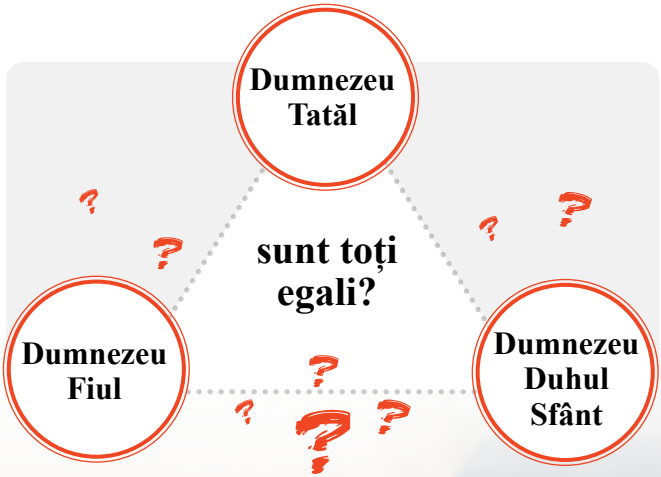
Înainte de a încheia această parte, îngăduiți-mi să întreb: **în timpul vieții lui Isus pe pământ, oare familia Sa, poporul Său și urmașii Săi nu L-au văzut și nu L-au auzit?**

Prin urmare, potrivit descrierii lui Dumnezeu din versetele de mai sus, Isus nu poate fi Dumnezeu. Nu este aceasta rezonabil și logic? Așadar, care este adevărul? Gândiți-vă la aceasta!

ACUM HAIDEȚI SĂ TRECEM LA ALTE ÎNTREBĂRI IMPORTANTE.

Sunt ei egali?

- Sunt Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt **egali?**
- Este Dumnezeu Fiul (Isus) **egal** cu Dumnezeu Tatăl?
- Este Dumnezeu Fiul (Isus) **egal** cu Dumnezeu Duhul Sfânt?

Să vedem ce spune Isus însuși:

…căci Tatăl este mai mare decât Mine. *(Ioan 14:28)*

Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți… *(Ioan 10:29)*

Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine. *(Ioan 7:16)*

Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. *(Ioan 5:30)*

Cât despre ziua aceea sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. *(Marcu 13:32)*

Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor. *(Matei 12:32)*

După ce am citit aceste afirmații limpezi și hotărâte, precum și multe altele, rostite de Isus însuși, ce putem încheia?

Pe baza mărturiei cinstite și limpezi a lui Isus – că singurul Dumnezeu adevărat (Tatăl) este mai mare decât El și mai mare decât Duhul Sfânt, că învățăturile Sale nu sunt ale Sale, că El și Duhul Sfânt nu știu nimic despre ziua de apoi, și că El nu poate face nimic de la Sine – un căutător sincer al adevărului ar trebui să primească ceea ce spune Isus despre Sine și să nu-L socotească Dumnezeu sau egal cu Dumnezeu!

ÎNGĂDUIȚI-MI SĂ DISCUT ÎNCĂ O ÎNTREBARE IMPORTANTĂ.

Este Isus singurul Fiu al lui Dumnezeu?

Să aflăm răspunsul din Biblie:

…fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu. *(Luca 3:38)*

Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. (Exodul 4:22)

Domnul Mi-a zis: Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut. *(Psalmul 2:7)*

Așadar, potrivit Bibliei, și vestit de Tatăl însuși, David este un alt fiu născut; cu **„F”** mare!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu! *(Matei 5:9)*

Urmărind acest titlu de **«fiu al lui Dumnezeu»** în Biblie, constatăm că Isus nu este singurul; există mulți **«fii ai lui Dumnezeu».**

Putem concluziona că Biblia folosește acest titlu de **«fiu al lui Dumnezeu»** în sens figurat, pentru a-i desemna pe cei drepți, evlavioși, aleși sau temători de Dumnezeu (conștienți de Dumnezeu).

ACEASTA NE DUCE CĂTRE ÎNTREBAREA ESENȚIALĂ PE CARE TREBUIE SĂ O PUNEM

Atunci, cine a fost Isus?

După ce am discutat dovezile din Biblie – că Dumnezeu este Unul, nu trei, că Isus nu este nici Dumnezeu, nici parte din Dumnezeu, că nu este egal cu Dumnezeu și că nu este Fiul lui Dumnezeu în sens literal – trebuie să întrebăm: Atunci, cine a fost Isus?

Isus omul

Referirile din Biblie la Isus ca **«om»** sau **«fiu al omului»** sunt multe. Iată doar câteva dintre aceste versete:

> ***Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adeverit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;*** *(Faptele Apostolilor 2:22)*

Aceste cuvinte au fost rostite de Petru care, potrivit tradiției creștine, era un prieten apropiat și un ucenic al lui Isus, martor la multe întâmplări însemnate.

A venit Fiul omului mâncând și bând… *(Matei 11:19)*

Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un Om care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. *(Ioan 8:40) (Ioan 8:40, traducerea tradițională; unele versiuni ale Bibliei nu dezvăluie acest adevăr! Verificați în Biblia voastră!)*

În acest moment critic al vieții Sale, Isus a mărturisit El însuși că este ***«un om».*** De ce nu a spus limpede și pe față: ***«Acum căutați să Mă omorâți, pe Mine, Dumnezeul întrupat, care v-am spus adevărul»?*** Este cu putință să fi ascuns El adevărul?

Isus prorocul

Este Isus, Prorocul din Nazaretul Galileii. *(Matei 21:11)*

„Dar", a adăugat El, „adevărat vă spun că niciun proroc nu este primit bine în patria lui. *(Luca 4:24)*

Adevărat, adevărat vă spun că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. *(Ioan 13:16)*

Cu adevărat, Acesta este Prorocul cel așteptat în lume. *(Ioan 6:14)*

…Isus din Nazaret, care era un proroc. *(Luca 24:19)*

Acesta este cu adevărat Prorocul. *(Ioan 7:40)*

Acestea sunt doar câteva dintre numeroasele versete biblice care arată că Isus a fost un proroc și un trimis al singurului Dumnezeu adevărat! Din nou, nicăieri în Biblie El nu este numit Dumnezeu.

În încheierea acestei părți, iată texte cruciale și însemnate pentru cercetare și analiză:

El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, *(Evrei 5:7)*

Isus le-a zis atunci: Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine. *(Matei 26:38)*

Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta!… *(Matei 26:39)*

Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: Eli, Eli, lama sabactani? adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? *(Matei 27:46)*

> ***A ajuns într-un chin ca de moarte și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge care cădeau pe pământ.*** *(Luca 22:44)*

Ce întrebări, gânduri sau urmări se pot desprinde din textele de mai sus? Și ce gânduri vă vin în minte după ce le citiți?

Aceste texte biblice ridică întrebări importante și poartă urmări adânci care se întind cu mult dincolo de contextul lor de la început, cerând o cercetare atentă și o reflecție critică. Ca să dăm doar câteva pilde:

- **Din ce pricină a adus Isus rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi, căutând să fie izbăvit?**
- **Dacă Isus Se știa pe Sine „mântuitorul”, cum trebuie să înțelegem rugăciunile Sale deznădăjduite către adevăratul Său Dumnezeu și Creator pentru izbăvire?**
- **Cine este adevăratul Mântuitor, cu putere să-L izbăvească pe Isus de la moarte?**

- **De ce a spus Isus: «Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte»? Nu știa El deja că va muri pentru mântuirea omenirii, de vreme ce acesta era planul divin de la început?**
- **Se poate concluziona că adevăratul Dumnezeu este Cel care a ascultat rugăciunile lui Isus și, în cele din urmă, l-a izbăvit?**

Concluzii

Mesajul original și autentic al lui Isus și al tuturor profeților și trimișilor lui Dumnezeu este că există un singur Dumnezeu adevărat, vrednic de închinare numai El. Acest mesaj poate fi urmărit limpede în toată Biblia.

> ***…că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost niciun dumnezeu, și după Mine nu va fi. Eu, Eu sunt Domnul, și afară de Mine nu este niciun mântuitor!*** *(Isaia 43:10-11)*

> ***…căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos.*** *(Exodul 20:5)*

> ***Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.*** *(Matei 4:10)*

Sute de afirmații asemănătoare apar în Biblie, subliniind unicitatea absolută a lui Dumnezeu – în comparație cu doar câteva pasaje, adesea greșit înțelese sau scoase din context, care ar putea părea să sugereze contrariul.

Mesajul statornic este de neconfundat: Isus însuși a fost un proroc și un slujitor al singurului Dumnezeu adevărat – același Dumnezeu care l-a creat pe Isus, care ne-a creat pe noi și care a creat tot ce există.

Ajungând la sfârșitul acestei călătorii în căutarea adevărului, vă invit să reflectați cu sinceritate asupra acestor întrebări:

- Nu este oare timpul să punem lucrurile la locul lor cuvenit?
- Nu este oare timpul să-l cinstim pe Isus pentru ceea ce a fost cu adevărat: un om mare, un trimis și un proroc al adevăratului Dumnezeu?
- Nu este oare timpul să ne întoarcem cu sinceritate și din toată inima la Creatorul nostru, singurul Dumnezeu vrednic de închinare, înainte de a fi prea târziu – înainte ca moartea să ne ajungă?

Adevărul cel fără de timp este limpede, neschimbător și de netăgăduit: chemarea fiecărui proroc – de la Adam la Noe, de la Avraam la Moise, de la Isus la Muhammad (pacea fie asupra tuturor) – a fost aceeași.

Toți au venit cu un singur și același mesaj: să ne închinăm singurului Dumnezeu adevărat, fără parteneri și fără egali. Această călăuzire divină a răsunat de-a lungul generațiilor, națiunilor și culturilor, amintind omenirii de scopul ei ultim și de răspunderea ei.

Alegerea de a recunoaște acest adevăr, de a-l primi și de a trăi după el ne aparține fiecăruia dintre noi – nu mâine, nu cândva în viitor, ci astăzi. Felul în care răspundem la această chemare ne va hotărî viețile, credința și locul înaintea Creatorului.

În final, opriți-vă o clipă și cugetați:

- Ce ar fi dacă cea mai mare cinste a lui Isus ar fi să rămână în amintire ca un trimis al lui Dumnezeu?
- Ce ar fi dacă adevărata pace ar sta în închinarea la Cel care ne-a creat, care ne susține și la care ne vom întoarce?
- Ce ar fi dacă acum ar fi momentul potrivit să ne îndreptăm din nou inimile spre El?
- Dacă Dumnezeu este Unul, de ce să dăm închinarea cuvenită Lui altcuiva?

- S-a rugat Isus? Dacă da, cui se ruga?
- Se ruga El și se chema pe Sine – sau se ruga și chema pe singurul Dumnezeu adevărat, aflat deasupra Sa?
- Dacă Isus era Dumnezeu, de ce s-ar ruga Dumnezeu – și cui?
- Nu erau oare rugăciunile Sale un semn al slujirii Sale, iar nu al dumnezeirii?
- Dacă Isus însuși s-a rugat lui Dumnezeu, de ce să nu urmăm pilda Sa?
- Dacă viața este scurtă, iar moartea este sigură, ce mai așteptăm?

Uneori, răspunsurile nu stau în ceea ce ni se spune, ci în ceea ce suntem gata să cugetăm cu inima deschisă.

Adevărul este simplu, urgent și veșnic: să ne închinăm singurului Dumnezeu adevărat cu deplină sinceritate și devotament. Nu este doar simplu – este vital și cere atenția noastră neîntârziată!

Note

Cum se face că Pavel, care nu l-a întâlnit niciodată personal pe Isus, a modelat învățăturile pe care înseși Evangheliile par să le repete? Cum se face că ucenicii de la început, martori oculari ai lucrării lui Isus, nu au așezat ei înșiși aceste temelii teologice? Cum au putut viața și mesajul lui Isus, așa cum sunt consemnate în Evangheliile canonice, să fie atât de adânc influențate de cineva care nici măcar nu era de față? Cum? Cum? Cum?

Mulți cercetători ai Bibliei arată că Pavel a jucat un rol central în definirea unor învățături creștine esențiale: dumnezeirea și filiația lui Isus, însemnătatea mântuitoare a răstignirii Sale, păcatul originar și răscumpărarea prin sângele lui Isus. Epistolele lui Pavel, scrise în anii ’50 d.Hr., sunt anterioare celor patru Evanghelii canonice, ai căror autori rămân anonimi. Evangheliile, la rândul lor, au fost modelate – direct sau indirect – de perspectivele teologice ale lui Pavel.

Bart D. Ehrman subliniază că scrisorile lui Pavel oferă cele mai timpurii reflecții teologice păstrate despre Isus, introducând teme precum îndreptățirea prin credință, mântuirea prin cruce și rolul harului – ecouri de mai târziu în Evanghelii.[1] Elaine Pagels arată că scrierile lui Pavel au modelat atât gândirea creștină ortodoxă, cât și pe cea alternativă, dezvăluind adânca sa influență asupra creștinismului timpuriu.[2]

E. P. Sanders subliniază că viziunea lui Pavel asupra unei evanghelii universale a hotărât felul în care comunitățile de mai târziu au interpretat viața lui Isus.[3]

James D. G. Dunn observă că teologia paulină a oferit uneltele conceptuale pe care autorii Evangheliilor le-au folosit pentru a-și structura relatările.[4] John Dominic Crossan observă că Evangheliile proiectează adesea în urmă dezvoltările teologice pauline în viața lui Isus, creând o tensiune între întâietatea istorică și cea teologică.[5]

Pe scurt, Pavel – deși nu a fost niciodată un martor direct – se înfățișează ca arhitectul învățăturilor pe care le oglindesc Evangheliile. Aceasta ridică o întrebare izbitoare: cum a putut cineva atât de îndepărtat, în timp și în experiență, de lucrarea lui Isus să modeleze tocmai relatările menite să-i consemneze viața? Cum se face că Evangheliile împrumută de la cineva care a venit mai târziu? Cum?

Această chestiune este crucială, deoarece învățăturile lui Isus – care a urmat cu strictețe legea iudaică și a subliniat devotamentul față de singurul Dumnezeu adevărat – se deosebesc, în puncte importante, de interpretările introduse de Pavel.

Cu timpul, această deosebire a contribuit la confuzia larg răspândită privind natura lui Dumnezeu, rolul lui Isus și esența călăuzirii divine, dând naștere multora dintre dezbaterile și neînțelegerile teologice care dăinuie în creștinism până astăzi.

Referințe

1. Bart D. Ehrman, Jesus and Paul: Are They on the Same Page? (The Bart Ehrman Blog, 2019).
2. Elaine Pagels, The Gnostic Paul: Gnostic Exegesis of the Pauline Letters (Philadelphia: Fortress Press, 1975).
3. E. P. Sanders, Paul and Palestinian Judaism (Minneapolis: Fortress Press, 1977).
4. James D. G. Dunn, The New Perspective on Paul (Grand Rapids: Eerdmans, 2008).
5. John Dominic Crossan, The Historical Jesus: The Life of a Mediterranean Jewish Peasant (San Francisco: Harper San Francisco, 1991).

Biblia:

› Fidela (citirea tradițională); Cornilescu (versiune modernă).

Un ultim gând…

După ce a citit această broșură cu o minte deschisă și cinstită, un căutător sincer poate întreba:

- **Ce a mers greșit?**
- **Care este adevărul?**
- **Cine este adevăratul Dumnezeu?**
- **Care este adevăratul Său mesaj?**

Aceste întrebări trec dincolo de simpla curiozitate – ating miezul convingerilor și al alegerilor noastre, chemând pe fiecare dintre noi să caute claritate și să se întoarcă la singurul Dumnezeu adevărat.

Pentru mai multe informații, vă rugăm să vizitați site-ul nostru:
www.discoveritsbeauty.com

Seria „Discover its Beauty”:

1. Doar vârful aisbergului
2. Religia lui Adam și a Evei
3. Abecedarul islamului
4. Răspuns la întrebările cruciale ale omenirii
5. Numele Sale frumoase
6. Ultima revelație
7. Ultimul mesager

DISCOVER
ITS BEAUTY

www.discoveritsbeauty.com

Scanează codul!

Global Academy for Translation and Education (GATE)
Londra | Regatul Unit

كتاب الإله في النصرانية باللغة الرومانية